

Roma Xosrov

*Yaza
bilmədiyim şeir*

Seirlər

Roma Xosrov

Yaza bilmədiyim şeir. Seirlər

«Издательские решения»

Xosrov R.

Yaza bilmədiyim şeir. Seirlər / R. Xosrov — «Издательские решения»,

ISBN 978-5-44-938651-9

Şerlərində orijinal üslubu, dili, yeni düşüncə tərzilə müasir ədəbi prosesin diqqətini çəkən gənc şair Roma Xosrov Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvüdür, Prezident mükafatçısıdır. Bakı şəhər Mədəniyyət Baş idarəsi, Mədəni Tədbirlərin Təşkili və Yaradıcı Gənclərlə İş üzrə Mərkəzin İncəsənət şöbəsinin müdürüdür. «Yaza bilmədiyim şeir» kitabı müəllifin oxucularla üçüncü görüşüdür. ADMİU-nin Sənətşünaslıq fakültəsinin məzunudur. Azərbaycan Yazıçılar birliyinin üzvüdür. Prezident mükafatçısıdır.

ISBN 978-5-44-938651-9

© Xosrov R.

© Издательские решения

Содержание

«Dan üzünə deyilmiş şeirlər»	6
SƏNİN BAXIŞLARIN HEÇ OXUNMAYIB	9
BİR AXŞAM QAPI DÖYÜLƏ	10
UŞAQ ARZULAR	11
ÖLSƏM DEYƏRSƏN ACİZDİR	12
VARLIĞIN ƏLİMDƏ BİR SƏNƏD OLDU	13
YAŞAMA YALAN YERƏ	14
Конец ознакомительного фрагмента.	15

Yaza bilmədiyim şeir Seirlər

Roma Xosrov

Благодарности:
Vahid Çəmənli

© Roma Xosrov, 2018

ISBN 978-5-4493-8651-9

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

«Dan üzünə deyilmiş şeirlər»

Harada «laçın» sözü varsa, orda bir ayrılıq var. O da olmuş Laçın rayonu işğalda ola, o da olmuş «laçın» sözü gözəl bir gənc şairin həm ilham mənbəyi, həm də həsrəti ola. Roma Xosrov Laçın rayonunun Alxaslı kəndindəndir. İlk dəfə «Pərvanə» ədəbi məclisində gördüm, qürurlu, cəld, çevik, həm də səliqə ilə geyinmiş bu cavan oğlan. Şeirlərini oxudu, diqqətimi çəkdi və sonra «yoxa çıxdı». «Pər – vanə»yə gəlmədi. O vaxtdan mətbuat səhifə – lərində, internet saytlarında ara-sıra imzasını gördüm. Uğurlu misralarına sevindim. Mən «Azərbaycan» jurnalında işlədiyimdən, demək olar ki, şeirin içində itib-batıram. İş ota – ğıma gəlsəniz, şeir qovluqlarının arxasında az qala görünürəm. Yaxşı bir şeir axtarmaqdayam. Təəssüflər olsun ki, o yaxşı şeirlər də qarşıma azaz çıxır. Boz bir şeir yığını məni ayağının altına almaqdadır. Yaxşı ki, Romanın şeirlərini oxudum. Nəfəsim bir az genişləndi, gözlərim işıqlandı. Təəssüflər olsun ki, bu utancaq cavan oğlan başqalarından fərqli olaraq redaksiyaların qapısını heç vaxt döyməyib. İstedadsızlar redaksiyaların qapısını cəftə – sindən çıxarır, istedadlı adam döyəndə qapının cəftəsi yerinə düşür. Bu mənada Roma laxlayan qapını şeirləri ilə bir az yerinə oturtdu. Gənc şairin fərqli düşüncəsi, hadisələrə yeni münasibəti məni sevindirir. Baxanda şeirlərinin əksəriyyəti heca vəznindədir, amma bu fərqli heca intonasiyasıdır. Ənənəvi heca şeirlərindən, deyək ki, ritmi və səsi ilə fərqlənir. Mənə elə gəlir ki, hər bir şeirin səsi var və bu şeirlər də öz səsi ilə mövcuddur. «Pərvanə»yə gələn Roma ilə indiki Romanın arasında yer-göy qədər fərq var. O vaxt şairin şeirlərinin istiqaməti xoşuma gəlmişdi, mənə, bu, poeziyada əsas şərtidir. Elə şairlər var ki, onun şeirlərinin mənzili gedib şeir tullantılarına çıxır. Amma Romanın şeirlərinin yolu çiçəkli bir dağa və ya insan təfəkkürünün ən dərin qatlarına gedir. Şeirləri müxtəlif mövzulardadır. Ölüm, sevgi, vətən və qadın. Başlıca üslub səmimiyyətdir, fikirlərini misralarda dəqiq ifadə etməkdir.

Heyif ki, qapını döyə bilmirəm,
Sənin ürəyinə qıfıl asılıb.
Axı küçənizdə nə itim azıb,
Daha qucağına körpə qısılib

Burda aşiqin yolunu kəsən əxlaqdır. Hər körpə hər gəlinin qucağında qırmızı yol işarəsidir. Məhz bu körpənin xatirinə «sizin qapınızda nə itim azıb? – deyilir. İstedadsız şair belə deyərdir: «Sizin qapınızda nə işim var?» İt burda fikrin güc – lənməsində mühüm rol oynayır. «Körpənin qa – dının sinəsinə qısılması» da həmin insana və bütövlükdə insanlığa qayğı və hörmət hissini özündə ehtiva edir.

Və yaxud:

Ölüm xəbərsiz gəlirmiş,
Kim deyir, deyib aparır.
O dünyaya hər bir kəsi
Bu dünya əyib aparır.

İlk anda diqqəti bu bənddə qafiyə çəkə bilər. Amma fikirləşəndə görürsən ki, bu dünyada önlərin hamısını əyib aparırlar. Birinci fiziki məna budur ki, dünya qapısından çıxanda başını aşağı əyməlisən ki, yuxarı dəyməsin. Yəni dünya evinin qapısı alçaqdır. İkinci və əsas məna budur ki, insanları əyib, sındıraraq aparırlar.

Saniyələr elə bil
Ömür yox, küçə keçir.

Boylanırsan «divara»,
Baxırsan, gecə keçir.

Zaman dəyişir yaşı,
Vaxta baxmamaq olmur.
Saatın ölür daşı,
Vaxtı saxlamaq olmur.

Ürək saata oxşar,
Hər ikisi tələsir.
Saat ürəyi qovur,
Ürək nəfəsi kəsir.

Niyə bu şeiri bütöv yazdım? Romanın elə şeirləri var ki, yalnız onu bütöv yazanda fikir tam aydınlaşır. O təkcə misra şairi deyil. Bu şeirə fikir verin. Yaşadığımız və baş açmadığımız bu həyat və ömür saatın obrazında göstərilib. Saniyələrin işinə bax ki, elə bil ömrü deyil, küçəni keçir. Yəni dünya onun vecinə deyil. Saat mexanizmində göstərilən ömür çox maraqlı göründü mənə.

Romanın şeirlərinin yaşı qədimdir, təkcə mövzu etibarı ilə deyil, həm də deyiliş, intonasiya baxımından qədimdir.

Məsələn:

Qızılgülə baxdım, bir də şəklinə,
Yazığı kolundan dərib utandım.

Bu intonasiya təzəliyi göstərir ki, Roma bu şeirə gəlib çıxmaq üçün nə qədər şeirlər yazıb və bu şeirlər müəyyən təcrübənin məhsuludur. Yenə həmin şeirdən:

Yüz kərə yolunda qızardı üzüm,
Dolaşib dilimdə qaldı çox sözüm.
Bir anda küçədə sataşdı gözüm,
Əlini yad əldə görüb utandım.

Nə qədər gözəl! Adamın üzü yarla üz-üzə dayananda qızarar, yəni aşıq utanar, üz də qızarar. Amma burda aşıqın üzü məşuqənin yolunda qızarır. Çünki onun əməllərindən, vəfasızlığından, ağyarla əlbir və dilbir olmasından qızarır. Romanın şeirləri yetkin şeirlərdir:

Nə qış bilsin, sazaq bilsin,
Özün qəmdən uzaq bilsin,
Qollarımı dayaq bilsin,
Sarılib belin aldadım.

Bəlkə də, ədəbiyyatın bir adı da aldanmaqdır və ya aldatmaqdır. Amma gərək gözəl aldada biləsən. Elə bizim dünyaya gəlişimiz aldanmaqdır. Amma gözəl aldanmaq! Bir qadının belini qollarla aldatmağın özü də bir həyatdır. Əslində «belin» sözü ismin təsirlik halındadır. Burada «i» səsi düşüb. Yaxşı ki, düşüb. Qayda pozulub, yaxşı ki, pozulub. Bu, xalqdan gəlmədir. Xalq isə heç vaxt səhv eləmir.

Səni qara bəxtimin
Dağınq cümləsində

Sonuncu nida bilib,
Ruhuma qida bilib
Gəzdim ehtiyac kimi.

«Qara bəxtin dağınıq cümləsi» elə həyatın özüdür. Əgər bu cümlə dağınıq yox, səliqəli olsaydı, həyat və sevgi şirin olmazdı. Əsl şairlik də elə bu dağınıq cümlələrdədir.
Mən şair dostuma yeni-yeni uğurlar arzulayıram!

Qəşəm Nəcəfzadə

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü,
Azərbaycanın əməkdar mədəniyyət işçisi,
«Azərbaycan» jurnalının poeziya şöbəsinin müdiri

SƏNİN BAXIŞLARIN HEÇ OXUNMAYIB

Qara gözlərini qoy vərəqləyim,
Bilim ki, qəlbinə əl toxunmayıb.
Qopub səhifəsi neçə kitabın,
Sənin baxışların heç oxunmayıb.

Gör, alın yazımda neçə səhv gedib,
İlahi, vaxt tapıb kaş yoxlayaydın.
O qızın adını ora yazmağa,
Barı beş hərflik yer saxlayaydın.

Məni bir körpətək yenidən yarat,
Bu köhnə ömrümün ilini dəyiş.
Dünyada belə bir əlifba yoxdur,
Gəl alın yazımın dilini dəyiş.

BİR AXŞAM QAPI DÖYÜLƏ

Bir axşam qapı döyülə,
Durub, qapını açasan.
Baxasan ki, özünsən,
Özündən qorxub qaçasan.

Qaçasan lap uzaqlara,
Yolunu kəsən olmaya.
Nə arxanca bir ağlayan,
Nə də ki, kəsən olmaya.

Yeni dünya yaradasan,
Elə qəlbinin özündə.
Həm, dünyada tək qalasan,
Həm də, Allahın gözündə.

UŞAQ ARZULAR

Bir adam gözümdən elə yığıldı,
Tutub ayağımdan dura bilmədi.
Hər gün xəyalında villa tikən qız,
Özünə daxma da qura bilmədi.

Böyüyüb o vaxtki uşaq arzular,
Ürəyim səninlə yaşayır hələ.
Tanrı alınımıza yazan yazılar,
Tale sənədi tək verilmir ələ.

Qoca bir ağacdım kötüyüm qalıb,
Sınan qollarımın budağı ol gəl.
Hər gün xəyalımda gəzdiyin bəsdə,
Bir gün də evimin qonağı ol gəl.

ÖLSƏM DEYƏRSƏN ACİZDİR

Mən səndən indən belə,
Ümidimi üzüm gərək.
Ölsəm, deyərsən acizdir,
Həsərinə dözümlər gərək.

Gözüm elə yol çəkir,
Yollar da yaman uzun.
Heç günəş də əritməz,
Ayrılığın, o buzun.

Gözlərində sual var,
Baxışında bir nida.
Səndən mənə xatirə,
Həsərin qaldı, əlvida!

VARLIĞIN ƏLİMDƏ BİR SƏNƏD OLDU

Bu qız nə yaman utancaq imiş,
Elə bil körpədi təzə dil açır.
Gözü kipriyindən elə boylanır,
Üzündə təbəssüm qızılgül açır.

Elə bil bu qıza dərs keçəcəm mən,
Elə bil, yanıma tələbə gəlib.
Əyninə baxan da elə bilər ki,
Bu qız görüşə yox məktəbə gəlib.

Çiyindən asdığı o əl çantası,
Girib aramızda bir sərhəd oldu.
O gündən qızlara inanmaq üçün,
Varlığın əlimdə bir sənəd oldu.

YAŞAMA YALAN YERƏ

Gəl yağışdan tutub çıxmaq,
Tanrı tənha qalan yerə.
Ulduzların arasından,
Bizə nəzər salan yerə.

Bezdim yerin üzündən,
Bir az danış özündən,
Gedək insan gözündən,
Ən uzaq olan yerə.

Ömür sürmək zülümdür,
Ürək bölüm-bölümdür,
Sonumuz ki, ölümdür,

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.